

ترجمه فارسی بیانیه موزه صلح تهران و انجمن حمایت از قربانیان سلاح‌های شیمیایی در چهارمین کنفرانس بازنگری کنوانسیون منع سلاح‌های شیمیایی

۲۱ - ۳۰ نوامبر ۲۰۱۸، لاهه هلند

جناب رئیس، مدیرکل، عالیجنابان، خانم‌ها و آقایان

باعث خوشحالی من است که امروز به نمایندگی از موزه صلح تهران و انجمن حمایت از قربانیان سلاح‌های شیمیایی از تهران، در صحن عمومی چهارمین کنفرانس بازنگری پنج‌ساله کنوانسیون منع سلاح‌های شیمیایی صحبت کنم.

لطفاً اجازه دهید سخنانم را با تقدیر از مدیرکل جدید، جناب آریاس به دلیل تلاش‌هایشان در اجرای کنوانسیون به عنوان مدیرکل جدید سازمان منع سلاح‌های شیمیایی از جولای سال جاری آغاز کنم. ما هم‌چنین از ۸ سال تلاش صادقانه آقای احمد اوزومجو در دستیابی به اهداف کنوانسیون منع سلاح‌های شیمیایی سپاسگزاریم؛ تلاشی که در نهایت منجر به برنده شدن جایزه صلح نوبل از سوی سازمان و هم‌چنین نابودی بیش از ۹۶٪ از انباشت‌های اعلام شده سلاح‌های شیمیایی در دنیا شده است. امیدواریم که این سازمان در دوره مدیریت جدید بتواند در نهایت رویای دنیایی خالی از سلاح‌های شیمیایی را تحقق بخشد.

عالیجنابان

موزه صلح تهران، به عنوان سازمانی که بنیان‌گذارانش جانبازان شیمیایی هستند، از ابتدا با این جانبازان - و برای آنان- فعالیت کرده است. این مساله منجر به شناسایی دقیق نیازها و توانمندی‌های آنان شده است. فراهم آوردن حمایت‌های لازم برای قربانیان سلاح‌های شیمیایی نیازمند داده‌های دقیق در خصوص تعداد قربانیان، مواد شیمیایی، پیامدهای آن‌ها بر سلامت انسان و دستورالعمل‌های پزشکیست. از این رو، ما شدیداً توصیه می‌کنیم که کنفرانس بازنگری به بررسی نقش این جانبازان در کنوانسیون منع سلاح‌های شیمیایی بپردازد و به عنوان نخستین قدم در راه حمایت از آنان، یک فرآیند ثبت‌نام برای قربانیان در یک چارچوب بین‌المللی را پیش‌بینی کند؛ فرآیندی که از سوی سازمان منع سلاح‌های شیمیایی و با همراهی مراجع ملی اجرایی شود.

نباید به قربانیان سلاح‌های شیمیایی تنها به عنوان افرادی ناتوان نگریست، زیرا آنان می‌توانند نقش مهمی در آگاهی‌بخشی عمومی در خصوص لزوم رسیدن به جهانی خالی از سلاح‌های شیمیایی ایفا کنند. تجربیات دست اول آنان می‌تواند گواهی باشد بر ضرورت خلع سلاح شیمیایی و عزم جدی و اقداماتی که برای رسیدن به این هدف ضروری است. از همین رو ما به سازمان منع سلاح‌های شیمیایی جداً توصیه می‌کنیم که از این فرصت بهره‌گیرد و در این زمینه به صورت تمام و کمال آماده همکاری هستیم.

جناب رئیس

دنیای ما به اندازه کافی از سلاح‌های شیمیایی رنج برده است. جامعه بین‌المللی امروز متفق‌القول است که کاربرد این سلاح‌های دهشتناک به هیچ صورت و در هیچ شرایطی پذیرفته نیست. به همین دلیل زمان اتمام فرآیند خلع سلاح شیمیایی فرا رسیده است.

امنیت و ایمنی «ما، ملل متحد» نمی‌تواند و نباید بیش از این بازچه منافع سیاسی دولت‌های عضو و غیرعضو گردد. مسیر پیش روی ما مشخص است: جهان‌شمولی کنوانسیون منع سلاح‌های شیمیایی و نابودی کامل انباشت‌های این سلاح‌ها در سراسر دنیا.

نابودی بیش از ۹۶ درصد از انباشت‌های اعلام‌شده سلاح‌های شیمیایی، یک دستاورد عظیم است. اما این دستاورد نباید ما را فریب دهد. خطر هم‌چنان نزدیک و موجود است. از همین رو ما بر جلب توجه جامعه بین‌المللی به جهان‌شمولی کنوانسیون و اجرای کامل تعهدات دولت‌های عضو پافشاری می‌کنیم.

اعضای ائتلاف [سازمان‌های مردم‌نهاد عضو] کنوانسیون منع سلاح‌های شیمیایی خواستار این هستند که به عنوان بازیگران بی‌طرف این حوزه، حضور بیش‌تری در فعالیت‌های سازمان منع سلاح‌های شیمیایی داشته باشند تا بتوانند حسن‌نیت و پایبندی کامل دولت‌های عضو به تعهداتشان را تضمین کنند.

در پایان، از آقای اسدالله محمدی به عنوان یک جانباز شیمیایی دعوت می‌کنم که شما را خطاب قرار دهند.

به نام خدا

خانم‌ها و آقایان

من در تاریخ ۲۱ / ۱۰ / ۱۳۶۵ و زمانی که ۲۲ ساله بودم در معرض سلاح‌های شیمیایی قرار گرفتم. پیش از آن برای مقابله با حمله شیمیایی آموزش دیده بودم و ماسک به همراه داشتم. پس از حمله، بلافاصله به یک مرکز درمانی منتقل و مجبور شدم در هوای بسیار سرد دی ماه با آب سرد دوش بگیرم. اما هیچ کدام از این‌ها مانع این نشد که سلاح شیمیایی زندگی من را زیر و رو کند.

گاز خردل تمامی زندگی من را تغییر داد. من پس از حمله شیمیایی، مدت زیادی را در بیمارستان گذراندم. چند سال بعد رشته شیمی را در دانشگاه تنها با یک هدف انتخاب کردم: این که سازوکار سلاح‌های شیمیایی را بفهمم. زمانی که تصمیم به ازدواج گرفتم باید اطمینان پیدا می‌کردم که شریک زندگی‌ام از دشواری‌های ازدواج با یک جانباز شیمیایی آگاه است. یک سرماخوردگی ساده برای من ممکن است به بستری شدن در بیمارستان ختم شود. همواره در حال سرفه کردن هستم و یک قطعه از جنس سیلیکون در نای و ریه من قرار داده شده تا راه تنفسی‌ام باز باشد.

گاز خردل تمامی زندگی من را تغییر داد، ولی من اجازه نمی‌دهم که من را متوقف کند. هیچ انسان دیگری نباید مثل من یا هم‌زمان من رنج بکشد. جنگ‌افزارهای شیمیایی باید به طور کامل محو شوند و ما تا آن زمان دست از تلاش برنخواهیم داشت. این پیام همیشگی من از روزی بوده است که به عنوان داوطلب، کار در موزه صلح تهران را آغاز کردم. من سرگذشت خودم را در تهران، ژاپن و اسپانیا تعریف کرده‌ام و امروز آن را در لاهه بازگو می‌کنم به این امید که بتواند تاثیرگذار باشد. من وظیفه خود را ادا کرده‌ام و از شما بزرگواران انتظار دارم که به وظیفه خود عمل کنید.

از توجه شما سپاسگزارم.